

בְּהַבִּיבֵי הַתְּנַא

עלון חודשי לבני תורה הספרדים ההולכים לאורו הגדול של מוהר"ן מברסלב זיע"א

גליון ג' • סיון תשפ"ד

הרה"ח ר' יוסף נחמן לוי שליט"א מרבני ארגון 'אגדלך'
מח"ס 'הפנישה' (בנושא התבודדות)
וסדרת הספרים 'מעמים' על התורה והמועדים

דיבורי דעת ולב מעמקי מעיינותיו הנפלאים של הנחל נובע

לב העולם

להתמודד נכון עם הרפתקאות החיים

ההודאה פותחת את הלב ומחברת בין הבורא לנברא.

כשהאדם מרגיש שהוא אהוב לפני המקום ויש לו ישועות - אזי יש לו גם את המוטיבציה להתחיל לבקש

ישועות - אזי יש לו גם את המוטיבציה להתחיל לבקש...

העשיר עסוק כעת

להתבוננות זו יש הבט נוסף. על הודאה כמעט שאין קטרוגים והפרעות. למשל, כאשר דופקים על פתחו של עשיר גולגול להתרמה למוסדות וכדומה, בדרך כלל נתקלים בסירוב, בסגנון כמו: 'כעת העשיר עסוק,

"במצב שכזה, צריך לעבוד 'הפוך על הפוך'. לפקוח חזק את העיניים ולמצוא כעת את חסדי השם יתברך, אפילו אם זאת נקודה קטנה ביותר

ואינו פנוי לשמוע את צרותיהם של ישראל! אבל אם יאמר הדופק שהוא הגיע הנה במיוחד בכדי לומר תודה מקרב לב על הסיוע הכספי שנשלח למוסדות וברצונו להעניק שי לעשיר - מסתבר שהוא יכנס לחדר פנימה הרבה יותר מהר (וכשהוא כבר בפנים, אפשר לדבר על סיוע נוסף...).

בדרך הזאת צעד דוד המלך. את הצרות שעבר, הוא עטף בהודאות, לפני, אחרי ובאמצע. גם המזמורים שנאמרו בעתות מצוקה נאמרו תמיד בלשון שיר ושבח. ידע דוד המלך היטב היטב, שהאפשרות היחידה לפתוח את הלב בבקשות ותחינות, היא רק על ידי הודאה תחילה.

משום כך קרא דוד המלך לספרו: ספר 'תהלים'. ללמדנו שאין עצה ואין תבונה ללכת ראש בראש מול כל המשברים וההרפתקאות בחיים. אדרבה, שב ותתחיל להתבונן בחסדים המרובים המציפים אותך, תודה ותשיר, ורק אחר כך תתחיל לבקש ישועות.

ובעז"ה הם יגיעו, ועוד איך יגיעו!

(ע"פ לקוטי הלכות כלאי בהמה ה"ד, ו)

הוא לדוד, הנני מקים עליך רעה מביתך, היה חושש דוד המלך שמא יקום עליו עבד או ממזר שלא יחוס עליו, ועתה כאשר ראה שהוא אבשלום בנו - שמת, ועל כך אמר 'מזמור לדוד'.

הדברים עדיין טעונים ביאור. הלא דוד ממשיך תיכף וצועק בכל כוחו: 'ה' מה רבו צרי, רבים קמים עלי... קולי אל ה' אקרא' וכו' וכו'. זאת אומרת שהייתה זו עת צרה, ואם כן מה מקום יש דווקא **כעת** להודות ולשבח שזהו אבשלום בנו ולא ממזר וכדומה? יש כאן יסוד עצום, אותו מגלה ומחדש רבי נתן.

כאשר האדם ניגש להתפלל על הצרות שלו, מגיע אליו היצר הרע ואומר: תשמע, חבל לך על הזמן, הלא עבירות לא חסר לך, בלי עין הרע... יש עליך הרבה קטרוגים בשמים, כפי שאתה בעצמך רואה, האם אתה חושב שבאמת יש בכלל סיכוי שיעזרו לך? וכי בכלל שומעים את התפילות שלך? האמנם נושעת פעם מאיזו תפילה? וכי בדור שלנו יש ניסים? באמת חבל על הזמן. שב ותקרא עיתון...

והאדם בעת צרתו שרוי במצב המכונה בשפת המקובלים: 'קטנות המוחין', אין לו כלים להתמודד כעת עם כאלו שאלות, והוא באמת מסוגל לשבת לקרוא עיתון במקום להתפלל.

במצב עגום שכזה, צריך לעבוד 'הפוך על הפוך'. לפקוח חזק את העיניים ולמצוא כעת את חסדי השם יתברך, אפילו אם זאת נקודה קטנה ביותר. כן, אפילו על כך שהרודף הוא אבשלום ולא עבד או ממזר. ובמקום לצעוק ולבכות - פשוט מאוד: לשיר! אחר כך אפשר כמובן גם לבכות ולהתחנן, אבל קודם כל לשורר ולהודות.

ההודאה משחררת את המוח מהתחושה של הריחוק. ההודאה פותחת את הלב ומחברת בין הבורא לנברא. כשהאדם מרגיש שהוא אהוב לפני המקום ויש לו

בחג השבועות חל יום ההסתלקות של דוד המלך, ומפני כך נהגו רבים לעסוק באמירת ספר התהלים במשך היום.

כאשר מתבוננים מעט בפסוקי התהלים, מצטיירת מיד תמונת חייו של דוד המלך. חייו של דוד היו מלאים בהרפתקאות לא שגרתיות. זה החל כאשר כבר בבחרותו נחשב בעיני אחיו כמי שאינו שייך למשפחה, ואחר כך, גם כאשר נבחר למלך - הוא נרדף יום וילילה מכל מיני אויבים ושונאים. על הרקע הזה, וכתוצאה מכל הסיטואציות הסבוכות שלו, התחברו המזמורים הנפלאים אשר לפנינו.

שמו של התהלים אומר דורשני. הלא 'תהלים' הוא מלשון שבח ותהילה. אולם כאשר מעיינים בתוכן הפרקים, ניתן בהחלט לומר שרובם של הפסוקים עוסקים בתחינות ובזעקות לעזרה, ופחות בשבח והודאה. אם כן, מדוע באמת מכונה הספר על שם ההודאה, כאשר רובו עוסק יותר בתפילה ובקשה?

המפליא יותר הוא, שהפסוקים של ההודאה בתהלים - מעורים ומעורבים עם הצרות של דוד המלך בצורה המעוררת השתאות. למשל המזמור המפורסם: "למנצח מזמור לדוד יענך ה' ביום צרה" (תהלים כ, א). "למנצח" מבאר המצודות: "שבעלי השיר נקראים מנצחים, כי דרכם לנצח זה את זה בהרמת הקול בהכרעתו". כיצד מצליח דוד המלך לשורר ביום צרה? שוב נתבונן בפסוק אחר: "למנצח על מות לבן מזמור לדוד" (תהלים ט, א), הלא בודאי מתאים היה לנסח מזמור כזה במלים: "אוי, על מות לבן קונן דוד". איזו שפה זו "למנצח על מות לבן"?

מזמור לדוד? קינה לדוד!

את השאלה הזאת, השניה, שואלים חכמינו הקדושים (במסכת ברכות ז"ב) על הפסוק: "מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו" (תהלים ג, א) - מזמור לדוד? קינה לדוד היה לו לומר?! אלא כאשר אמר הקדוש ברוך

יו"ל ע"י ארגון 'אגדלך' - איחוד בני תורה הספרדים ההולכים לאורו של מוהר"ן מברסלב זיע"א

ליצירת קשר: 052-718-2678 | 052-760-2544

מזכירות: 052-714-0454 מייל - agdelha148@gmail.com קו 'אגדלך': 02-313-75-56

חג השבועות - 'מדוע אתה ככה דל בן המלך'!?

החינוך הוא כח של מלכות שהמחנך קיבל מן השמיים

יש עבד בבית המלך ויש שר בבית המלך, עבד עושה עבודתו כחובה לצאת ידי חובת אדוניו, ואילו השר עושה עבודתו מתוך רצון לחזק ולהעמיד את מלכותו של המלך. ה'שר' התייער רבות לקבל כח של 'מלכות', ובכל עת שמתעורר נסיונות לערער המלוכה, הוא לוקח את כל כח השפעתו ואומר: הנני למלוכה! בשביל זה רציתי להיות שותף ב'מלכות', להיות לעזר במקום הקושי.

רביז"ל מלמד (ליקו"מ סי' נ"ו) שבחג השבועות מתגלה שעבודת ה' הוא גם כן 'עבודה בבית המלוכה', ואתם תהיו לי ממלכת כהנים'. כי אפשר לעבוד כעבד העובד את אדוניו, ואפשר לעבוד בבחינת 'מלכות', בידיעה שיש לו תפקיד בבית המלוכה, ובכל נסיון והסתרה, הוא מסתער על המלחמה בכל כוחו, בידיעה שיש לו כח של מלוכה.

חג השבועות - קבלת התורה שומע כל אחד בליבו את הצעקה 'מדוע אתה ככה דל בן המלך' (שמואל ב' - ג) - אל תיבהל מנסיונות - בדיוק בשביל זה קיבלת את המלוכה בידך, להתמודד עם נסיונות ולהמליך שם את ה'.

רביז"ל אומר (שם): 'בכל אחד מישראל יש בחינת מלכות', לכל אחד מישראל יש נשמות הכפופים תחתיו שיש בכוחו להשפיע עליהם, וכח השפעה זו מכונה בשם 'מלכות'. כי מחנך [אב או מלמד] הוא כח של 'מלכות', שבכוח מידה זו של המלכות הוא עומד ומחנך - דורש ותובע, מחזק ומעודד את הנער,

לא שכל אחד הוא 'מלך' לעצמו, אלא לכל אחד יש 'חלק במלכות'. לכל אחד יש הכח לקחת חלק פעיל בהמלכת ה', על ידי שמשייך את עצמו לבית המלוכה, ומשפיע על אחרים להכיר את ה' להיות גם הם חלק ממלכות ה'.

והוא בבחינת 'שרי אלפים שרי מאות ושרי עשרות' - כל 'שר' בפני עצמו הוא 'מלך' על אלו שתחתיו, אך הוא כפוף לאלו שמעליו - כחלק ממערכת שלימה של גילוי מלכות ה'. נמצא שני הפכים ב'מלכות', מצד אחד ה'שר' צריך לקחת 'מלכות' ואחריות לעמוד בתפקידו בלי קטנות ועצלנות, אך מאידך, הכל בידיעה שהוא לא מלך לבד בממלכתו, אלא במטרה להמליך את ה'.

ולכן: בכל עת שמתעורר איזה קושי עם הנער, אין מקום לכעס: 'למה עובר על הנער כך ולא הולך הכל כסדר?' אדרבא, זהו תפקיד המחנך - השר, לכבש עוד מקומות טובות המלך - וכעת מזדמן לפניו אחד מאותם המקומות, ועל כן צריך המחנך לאזור חלציו, 'הנני מוכן ומזומן לגלות את ה' בנסיון זה בו מוסתר מהנער מלכות ה', ולסייע בידו להלחם ולעמוד בגבורה'.

וכמו בעבודה הפרטית, אם מרגיש כ'מלך' בגדוד אזי אינו מפחד מהסתרות, כך גם בעבודת החינוך, אין להיבהל מבעיות חינוכיות המתעוררות, אדרבא בשביל זה הוא 'אבא' שקיבל מלכות, ויעורר את עצמו בגערה 'מדוע אתה ככה דל בן המלך...!?'

בחג השבועות, בקבלת התורה - מקבל כל אחד את כח המלכות הזה!

למעשה:

בשבועות - קבלת התורה, מקבל כל יהודי שליחות של מלכות להשפיע על אחרים להתקרב אל ה', וחלק מהשליחות הוא להכנס לנסיונות ולקרב שם להשי"ת.

וממילא אין לו לאדם להבהל מהנסיונות שיש לו בחינוך בניו, כי זה בדיוק שליחותו, ועל כן בשבועות יש לו לאדם לקבל כח וגבורה להכנס לשליחות הזו שיש לו.

תורה נ"ו - שכל גדול וגבוה מאוד

בהגיע היום הנכסף, זמן מתן תורה. יום בו זוכים לקבל תורה חדשה בכל שנה ושנה (כמבואר בתורה נ"ו אות ט' עה"פ "מנחה חדשה"). נבוא להאיר מעט את המילים המופלאות אותם רבינו גילה בסעיף ז': "שכל גדול וגבוה מאוד" - "שהוא חסד גדול ורחמים גדולים". שכל גדול שהוא בעצם רחמים גדולים.

אלו הם למעשה שני אורות קדושים המתגלים בכל שנה ביום מתן תורה ובמיוחד בכוח המקווה של חג השבועות.

וצריך להבין מהי המשמעות של אותם 'שכל' ו'רחמים' ומה בעצם הקשר ביניהם.

ובאמת כשמתבוננים בקשרי המאמר מתגלה ביאור נפלא בעניין הנ"ל.

כי באמת בשבועות מתגלה שכל גבוה, תורה חדשה המלמדת כל יהודי ויהודי כיצד ניתן למצוא את השי"ת בכל מצב, וכמו שרביה"ק גילה כבר בסעיף ג' וד', שע"י כוח התורה שהיא שמותיו של השי"ת יש את האפשרות לגלות את כל סוגי ההסתרות.

וממילא מובן שגם אותה תורה חדשה המכונה בשם "שכל גדול וגבוה מאוד", המכוון בזה הוא למצוא את החסד והרחמים הגדולים בכל מקום ומקום.

זאת אומרת שהמכוון האמיתי של התורה בכלל, ושל כל יום מתן תורה בפרט, הוא לקבל שכל חדש שעל ידו יוכל כל יהודי באשר הוא, למצוא את החסד והרחמים של השי"ת גם במקומות הכי חשוכים שיש.

וזה הפירוש בשני ההגדרות שרבינו הקדוש גילה: "שכל" גדול המביא את היהודי למצוא את "החסד והרחמים" של השי"ת בכל מקום.

ואם כן, יוצא מכך הכנה מיוחדת לקראת יום מתן תורה. דהיינו להתפלל להקב"ה ביום טוב שבועות - לזכות לדעת חדשה - איך למצוא את השי"ת בכל מקום. כי לבקש באופן כללי על קבלת התורה, מי יכול לדעת מה וכמה, אבל כאשר מבקשים מה' לזעת שהוא נמצא בכל מקום, זאת נקודה שאפשר בקלות להתחבר אליה ולהתחנן עליה לפני השי"ת.

מלב אל לב

מכתבים למערכת

שלום עליכם, חברים יקרים וחביבים!

ראיתי את הפרסום על קו אגדלך, ורציתי להודות על התכנים המיוחדים. זה קו חי עם מלא השקעות וחיידושים. אני מאזין קבוע, לפעמים אפילו כמה פעמים ביום. אהבתי מאוד את הפינה החדשה של הר"ר רחמים נמני, עם הילולות הצדיקים. אתמול שמעתי את הסיפור על חכם עזרא עטיה ופשוט התרגשתי לדעת על השורשים שלנו. יש לי כל בוקר נסיעה ארוכה ובזכותכם אני קובע עיתים לתורה וטועם מהדיבורים של רבינו, רבי נחמן.

כאחד שמחובר מאוד לעולם ההלכה, רציתי להגיד תודה ולהביע ההערכה לרב דניאל לוי, על ההלכה היומית. ממש שפתיים ישק. קצר וקולע. מאוד מעניין ונוגע למעשה. תבורכו בכל הברכות שבתורה.

רציתי לשאול איך אפשר לתרום לארגון. חיפשתי בעלון דרכים לתרומה באשראי ולא מצאתי.

בתודה

מאיר ג'רפי
בית שמש

תגובת המערכת:

ישר כח על הדברים המחממים. אכן, קו אגדלך הולך ומשתכלל מידי יום, תמיד כדאי לעקוב ולגלות שלוחות חדשות ומרתקות.

בקשר לתרומה, אפשר להתקשר בכל יום בשעות

הבוקר למזכירות הארגון, שם יכוונו אתכם לכל

האפשרויות הקיימות. זכות הרבים תגן בעדכם

להתברך בכל מידי דמיטב.

רבי נהמן לא אומר רק מה 'כן' ומה 'לא', אלא בעיקר 'איך'!

סיפור התקרבותו המפעים של האברך החשוב הר"ר יוסף חיים אבאי שליט"א מעיה"ק צפת ת"ו

נולדתי בעיר צפת ת"ו למשפחה יקרה ומיוחדת. הוריי החדירו בי ובשאר אחיי - חיים של אמונה ופשטות. נשמתי וספגתי קשר חזק לתורה, אבי שיחי' - אברך משכמו ומעלה ואימי עוסקת כבר שנים רבות בחינוך בנות ישראל. ב"ה הכל סובב מול קיום ההלכה ועבודת ה'.

למדתי בת"ת אלקבץ בשכונת "מאור חיים" ומשם המשכתי לישיבה הקטנה של המוסדות. בהיותי בשיעור ב' פגש אותי אחד מחסידי ברסלב היקרים בעיר והתחיל לבוא איתי בדברים, הוא הרעיף עליי דיבורים נפלאים של התחזקות ולבסוף אמר לי: "יש סגולה מרבי נחמן מברסלב שנקראת 'תיקון הכללי', אם תאמר את עשרת הפרקים הללו, תוכל להיות שמור מחטאים ומכל הניסיונות שיש בדור הזה".

אני מיד קיבלתי את הדברים ובתמימות קראתי את התיקון הכללי - יום אחרי יום. באותה שנה, הקשר שלי עם רבינו היה שמונה דקות ביום. תיקון הכללי בדרך מהבית לישיבה. לא יותר מזה.

לאחר תקופה, הגיע לידי אחד מספריו של הרה"ח ר' אליעזר שלמה שיק זצ"ל. עיינתי מעט ומיד צדה עיני בהסכמה הלבבית מאת מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל. התפעלתי מכך ואמרתי לעצמי, "אם מרן מלכא כל כך משבח את רבי נחמן מברסלב, כנראה שיש כאן משהו..."

אט אט, הזדמן לידי להציץ בחוברת פה ובספר שם, והדיבורים הקדושים של רבינו החלו מחלחלים בתוך לבי. הרגשתי שיש כאן צדיק שמוכן להבין אפילו אותי, עם כל הבלבולים והספיקות שלי. זה היה חידוש עבורי לראות שצדיק כל כך גדול מסכים לרדת עד אליי ממש, לדבר איתי בשפה שלי, לצייר מולי את ההרפתקאות שלי בעצמי.

הייתי בחור צעיר ולמדתי בשפתיים דולקות ובהשתוקקות גדולה כמה וכמה מספרי המוסר הק'. למדתי הרבה על גנות מידת הכעס, על חומרת לשון הרע וכמובן על מעלת ההתמדה בתורה ועוד ועוד. ידעתי היטב לאן 'צריך' להגיע, היו לי שאיפות עצומות ונשגבות. אבל 'הדרך' הסרה לי לא ידעתי, למען ה', איך גם אני אזכה לכל המעלות ולכל המידות הטובות. וכאן הגיע אלי רבינו וליטף את נפשי הנסערת. **רבי נחמן לא אומר רק מה 'כן' ומה 'לא', אלא בעיקר 'איך'**. איך זוכים להתפלל כראוי גם כשאין מוחין, מה עושים כשהיצר מתגבר ולא תמיד מנצחים.

ישוב הדעת

כיצד הוריד קיבלו את הגילויים המסעירים שלך?

בהתחלה, אבי שליט"א קצת חשש. הוא דאג עליי, פחד שאני הולך להשתנות, לעשות מעשים מבוהלים. אבל תודה לאל, השכלתי לנהוג ביישוב הדעת. המשכתי להיראות כמו אבי ושאר אחיי, עם הלבוש הישיבתי. גם את פסקי ההלכות היה ברור לי שאין צורך לשנות. לקחתי את רבינו למקום הכי עמוק בלב, ולא חשבתי שהחיצינויות צריכה לתפוס עניין.

בהשגחה פרטית, בשיעור שלי כבר היה בחור אחד שאביו קשור מאוד לברסלב, ולכן כאשר התחלתי להתעניין בתורתו של רבינו - נישגתי אליו, לבחור ההוא, ויחד קישרנו את עצמינו לעצות של הצדיק. היער הידוע של צפת, בו נמצא קברו של חוצפית המתורגמן, שוכן ממש מתחת הישיבה וממילא היינו יורדים אחרי סדר שלישי, נעמדים בכתב היער, מתבודדים וזועקים לה' וכעבור עשרים דקות חוזרים למעלה, לבתי הורינו. לא פעם ההתבודדות ביער הייתה נגדעת באחת, עקב בהלה עמוקה מפסיעותיהן

של צמד פרות תמימות או רשרושים אימתניים של חתולים שעברו בסמיכות...

בינתיים קניתי ליקוטי הלכות ועוד כמה ספרים. הנחתי אותם בבית כנסת בקצה השני של השכונה, ובהפסקת הצהריים הייתי יושב וגומע בשקיקה עוד שיחה ועוד הלכה מליקוטי הלכות. למדתי המון "ליקוטי הלכות" והרגשתי בספר הזה אור גדול מאוד. יום אחד, תוך כדי לימוד באותו בית כנסת, נכנס ראש הישיבה שלי. הוא בא להכין את השיעור שלו, ואני נבהלתי כל כך. על השולחן היה פתוח "ליקוטי מוהר"ן" ומשני צדדי מונחים היו עוד "ליקוטים" נוספים. ברכי רעדו ולא ידעתי לאן יתפתחו העניינים. אבל ראש הישיבה שכבר ידע באופן כללי על ההתקרבות שלי לברסלב, החליט להתעלם ולא אמר לי דבר. בכלל, בישיבה נהגו בי בחכמה גדולה ולא ניסו להניא אותי מבחירתי. הם הבינו גם הבינו עד כמה ההתקרבות הזו משפיעה עליי לטובה והניחו לי.

סיימתי את לימודי בישיבה הקטנה בצפת ועליתי לישיבה גדולה. נכנסתי ללימוד בישיבת "כנסת שלום" ברחוב בן יעקב בעיר בני ברק. אני נזכר שהתחלתי את השנה ההיא עם שתי החלטות חזקות. האחת: לעשות הכול בשביל להיות אצל רבינו בראש השנה.

שמרתי על שקט

תעשייתי. בישיבה,

לא דיברתי מרבינו

בצורה מפורשת, אבל

את ה'דעת' של הצדיק

השתדלתי להעביר

הלאה בכל הכוח.

וההחלטה השניה: לשמור על סודיות, לא לדבר על כך עם אף בחור. ב"ה זכיתי באותה שנה ליישם בהצלחה את שתי ההחלטות. גם הייתי באומן, בציונו של רבינו הקדוש, לראשונה בחיי. וגם שמרתי על כך בסוד.

נו, איך היה באומן?

אהה... הייתה זו נסיעה מפעימה עם רצף אדיר של התרחשויות מופלאות (ואולי עוד חזון למועד, לספר את כל מה שנעשה עימי באותה נסיעה). כשחזרתי, המשגיח אמר לי: נו, איך היה באומן? הוא חשד בי שנסעתי לקיבוץ וביקש לפתוח עימי בדברים. המהמתי לעברו כמה מילים לא מחייבות ונפטרתו ממנו לשלום.

המפגש היומי שלי עם ספרי רבינו התקיים בישיבת ברסלב ב"ב. הגעתי לשם כמעט כל יום והרבה מההתקרבות שלי קשורה לבחורים היקרים שלמדו בין כתליה. איזה הארת פנים... איזה נעימות היה שם.

בערב, בשעה מוקדמת יחסית, הייתה נסיעה קבועה לשדה ע"י ארגון "שיח השדה", אבל אני שביקשתי ללמוד גם בסדר ג', לא ידעתי על מה לוותר: על ההתבודדות בשדה, או על "סדר שלישי". בשלב מסוים נודע לי על רכב שיוצא כל יום בשעה 11:00 בלילה. הנהג היה חסיד ברסלב מתוק מדבש שהסיע כל מיני בחורים מקורבים, לפרדס הקלמנטינות בסמיכות לצומת מורשה. מהנסיעה הזו הכרתי עוד מקורבים, ביניהם שני בחורים מחסידות נדבורנא. כל כך התחייתי

מהם, עד שהיינו מסוגלים לקיים "שיחת חברים" עד שתיים, שלוש בלילה. היו להם כאלו דיבורים נפלאים ונעימים. ממש החיו את נפשי.

שמרתי על שקט תעשייתי. לא דיברתי מרבינו בצורה מפורשת, אבל את ה'דעת' של הצדיק השתדלתי להעביר הלאה בכל הכוח. הרי בחור בישיבה גדולה עובר כל כך הרבה מעברים בנפש, ומי אם לא רבינו יכול בכוחו לחזק ולעודד. לאמץ ברכיים כושלות ולנטוע כוחות עצומים מול היצר וחילותיו.

הגראי"ל שטיינמן אישר

חלפה כמעט שנה ובחור מהישיבה ביקש אף הוא לנסוע לאומן. למרות שהסתרתי את התקרבותי, הוא כבר ידע עליי. ולכן הגיע לברר אצלי כל מיני פרטים על הנסיעה. בקשר לכסף, אמר לי שיש משהו בב"ב שיכול להלוות לו בפריסה נוחה את כל הסכום, בתנאי שהגראי"ל שטיינמן ישמע על רעיון הנסיעה ויתן את הסכמתו.

הבחור שאל אותי מה אני אומר. אמרתי לו, "מה השאלה בכלל, יוצאים עכשיו לרחוב חזון איש". היה זה ביום שישי, בשעה שלוש בצהריים. דפקנו בביתו של רבי אהרון לייב ואחד מבאי ביתו פתח לנו. אמרנו שיש בידנו שאלה לראש הישיבה. הוא השיב שא"א להיכנס כעת אבל כדאי שנכתוב את השאלה, הוא יכניס את הדף פנימה ויחזיר לנו תשובה מהרב.

התיישבנו על מדרגות הבניין, ניסחנו את השאלה, ולסיום כתבנו: "יש יהודי שמוכן להלוות את כל הסכום בתנאי שראש הישיבה אישר את הנסיעה". הפתק הוכנס לקודש פנימה ואנחנו עשינו תפילות שהתשובה תהא חיובית. עברה חצי שעה, והגבאי מתקשר אלינו: "ראש הישיבה אמר שאם מקבלים מהנסיעה לאומן חיזוק ביאת שמים - אפשר לנסוע!!"

שמחנו כל כך. הלכנו מיד אחרי שבת לאותו מלווה, חזרנו על המילים המדויקות של ר' אהרון לייב, וקיבלנו את ההלוואה המדוברת.

שנה לאחר מכן, התעוררו כמה בחורים מהישיבה לנסוע לראש השנה לאומן. אומנם לא היה להם קשר ממש לרבינו אבל עניין אותם לראות פעם אחת מקרוב את הקיבוץ הגדול. כאשר הם חזרו, המשגיח סילק אותם ואמר שיכולים לחזור רק בזמן חורף. לעומת זאת, אני שנסעתי גם וכבר התפרסם הדבר בישיבה, הורחקתי ליום אחד בלבד. כאשר הבחורים שאלו, מדוע אני נענשתי בעונש קטן ואילו הם הורחקו לחודש שלם. ענה להם המשגיח: "יוסף חיים אבאי, מחובר באמת לר' נחמן. כל השנה, ולא רק בראש השנה..." התברר שלמרות כל ההשתדלות שלי להסתיר את ההתקרבות לברסלב, הצוות ידעו עליי אבל לא הפריעו לי בכלל. הם ראו שהקשר לברסלב לא בא על חשבון הישיבה, אדרבה, שמרתי באדיקות רבה על סדרי הישיבה וחושבני שבכך גרמתי לצוות הישיבה להסתכל בעיניים טובות יותר על כל העניין של רבינו.

לסיום, איזה מסר תרצה להעביר לקוראי "בחיבותא"?

העולם צמא לדיבורים של רבינו. הציבור כולו מבקש דברי נחמה וחיזוק. אפשר פשוט לומר את הפירושים המתוקים של רבי נתן על פרשת שבוע ומאמרי הז"ל, ודרך זה להשחיל את החיזוקים הנפלאים ומהלכי הנפש הכל כך מחיים שיש בכל קטע וקטע בליקוטי הלכות. איזה זכות זאת, לתת כוח ליהודים של הדור האחרון, לנטוע תקווה. אנחנו כל כך עשירים בדעת, אסור לשמור את כל הטוב הזה רק לעצמינו.

גם לך יש ספור התקרבות מופלא עם מסר מעצים ומחזק?

הינך מוזמן ליצור קשר ב'קו אגדלך' 02-313-7556 שלוחה 7 וזכות רבהי"ק תעמוד לך בזה ובבא

◆ **הבורות האברכים בירושלים** ◆

לאור ההצלחה ופתיחת החבורות ברחבי ארה"ק מתוך מטרה לאחד את כל בני התורה הספרדיים ההולכים לאורו של רביה"ק,

קעת גם בעיר ירושלים התגבשה קבוצת אברכים איכותית ובס"ד ביום ד',

י"ד אייר - פסח שני, התאספו חשובי האברכים לכנס פתיחת החבורות בירושלים. נשאו דברים חשובי אנ"ש מרבני הארגון, הרה"ח יוסף חיים חדאד שליט"א, והרה"ח מאיר נחמן אלחד שליט"א, והרחיבו במעלת החבורות ובדבר ההכרח שיש בכך לעבודת ה'. בכנס הוכרז על פתיחת שתי חבורות בירושלים, בשכונות שמואל הנביא ורמת שלמה. כשהמטרה בעז"ה לפתוח בעתיד חבורות נוספות בירושלים, עבור כלל בני התורה בעיר, ההולכים לאורו של רבי נחמן מברסלב זיע"א.

לפרטים נוספים ניתן ליצור קשר עם אחראי החבורות בירושלים הר"ר יהודה ישראלי הי"ו: 055.668.7018

◆ **הבורות הבהורים ברהבי ארה"ק** ◆

פרויקט החבורות לבחורים יוצא לדרך, ובס"ד נפתחו במהלך השבועות האחרונים - ארבעה חבורות ברהבי ארה"ק. בעיר בני ברק, בביתר עילית, ובעוד שתי ישיבות חשובות. אחת לשבוע, מתאספים הבהורים לשעה של התעלות רוחנית, דיבורי התחזקות הנמסרים על ידי רבני אנ"ש, תוך ליבון עצותיו של רבינו, ומתן יעוץ והדרכה לבני הישיבות ההולכים בדרכו ולאורו של מוה"ר מברסלב זיע"א.

◆ **הידושים בקו התוכן התורני - קו אגדלך** ◆

◆ אדם שישן בתחילת הלילה וקם לפנות בוקר, איזה ברכות מברך?
מי שנהג לנסוע למירון כל שנה והפעם לא נסע, האם היה צריך לעשות התרת נדרים?
סיכום ההלכה, מתחילה ועד סוף, בשתי דקות בלבד.

מדור "ד" אמות של הלכה", מידי יום, שבע בבוקר, מפי הרה"ג ר' דניאל לוי שליט"א, רב ומו"צ בעיה"ק צפת

◆ "סברתו כסברת הראשונים", השבח הגדול של החזון איש על חכם עזרא עטיה.
הסידור המסתורי שהחזיק הבבא סאלי בחיקו משך כל ימיו.

חיוזקים מעוררי הרשאה מתוך מעשיהם של חכמי הספרדים בדורות האחרונים. עם הרה"ח ר' רחמים נמני שליט"א

◆ מדוע יש לעסוק בספרי מוהרנ"ת יותר מאשר ספרי רבינו בעצמו?

הרה"ח ר' מאיר נחמן אלחד שליט"א, מדור שבועי (מידי יום ראשון) - הסטוריה בחסידות ברסלב

◆ רוצה לחיות מחדש, ולעשות כל דבר מתוך שמחה פנימית?

הרה"ח ר' ישראל שלמה שליט"א, מדור שבועי (מידי יום שני) - "עצות מרבינו הק', לעובדא ולמעשה בחיי היום יום"

◆ עיקרה של האמונה מגיעה על ידי תפילה דייקא, ולא רק ע"י אמונה בלב!

הרה"ח ר' יוסף חיים חדאד שליט"א, מדור שבועי (מידי יום רביעי) - שיעור מרתק בספר "ליקוטי עצות"

שלום וברכה.

אני לומד בישיבה לבני עליה, ויש אצלינו ב'שבועות' - חיזוק עצום בכל העניין של קבלת התורה, כאשר השיא מתרחש בליל החג, או אז כולנו יושבים בבית המדרש ולומדים שעות על גבי שעות ברצינות ובהתמדה גדולה, כראוי ליום הדין של כל הסייעתא דשמיא בתורה (כמובא בשם חכמי המוסר). קראתי שהיו חסידי ברסלב שרקדו שעות רבות בליל שבועות. רציתי לשאול מדוע? והאם אין בכך סוג של פספוס מסוים, לרקוד ולקפץ במקום ללמוד? כמובן שאיני בא לקנטר, רק להביץ בפשטות את העניין. כמו כן, ידוע מה שכתב מרן השולחן ערוך שאסור לרקוד בשבת, וכיצד יתכן מנהג זה של הירקודים? אשמח לכל מענה. תודה רבה.

תשובה: ובכן, שאלת חכם שאלת. אולם בטרם ניגש לעצם התשובה, נקדים תחילה את דבריהם של חכמינו הק' (שבת, פח): "בשעה שאמר ישראל נעשה ונשמע, ירדו ס' ריבוא מלאכים ונתנו שני כתרים בראשו של כל אחד, וכחטטאו ישראל - ירדו מלאכי חבלה ופרקום. ועתידי הקב"ה להחזירם לנו שנאמר 'ופדויי ה' ישובו ובאו ציון ברינה ושמחת עולם על ראשם'". נמצאנו למדים מפסוק זה ששני הכתרים של "נעשה ונשמע" נקראים בפי חז"ל "שמחת עולם". מכאן מתגלה סוד גדול: קבלת התורה בהר סיני התקיימה באמצעות אמירתם הנחרצת של בני ישראל - נעשה ונשמע, אולם באופן מעשי יותר, התבטא הדבר בשמחתם של עם ישראל בנותן התורה.

מתברר שמידת השמחה - 'שמחת עולם', היא היא היסוד עליה עומד כל עצם קבלת התורה. (ע"פ ליקוטי מוהר"ן, תורה ס"ה)

ישנו כלל חשוב ברוחניות: האורות מושפעים מלמעלה, כפי הכלי שאנו מבינים מלמטה. והדוגמא לכך היא פשוטה: כאשר אדם מבקש להגדיל את עוצמת האור בביתו, הוא צריך לקנות נורה עם כלי קיבול גדול יותר. ההחלטה והיכולת להעצים את כמות התאורה, אינה קשורה לחברת החשמל אלא באדם שמתאים נורה עם עוצמה גדולה יותר. ובמקרה שלנו, התורה היא האור, כמו שכתוב: כי נר מצוה ותורה אור, ואילו הכלי נבנה על ידי השמחה. ככל שמשקיעים יותר בפיתוח ושכלול השמחה ככה זוכים לקבל עוד ועוד תורה.

ממילא, שמחה המתבטאת ע"י ריקודין, לא רק שאינה מפריעה לאווירת יו"ט שבועות, אלא אדרבה, היא זאת שאפשרת לנו לקבל בסופו של דבר את התורה הקדושה.

לסיים, איני בקיא דיו במנהגם של כל' הישיבות הקדושות, אך ידוע שישנם כבר ישיבות רבות, שבסיום הלימוד בליל שבועות, פוצחים הבהורים יחד עם צוות הישיבה בשיירה וזמרה במשך שעה ארוכה. ולגבי הפן ההלכתי, אכן כן, מרן (אורח חיים, של"ט סעיף ג') אוסר לרקוד בשבת, ואילו הרמ"א מתיר ומקל בדבר. אולם ב'ליקוטי יוסף' ובעוד ספרי פוסקי זמנינו,

הביאו להקל בהליכה הדומה למחול, כי דווקא כשעוקר רגלו אחת ומניח חבירתה חשיב כריקוד האסור בשבת. נגיל ונשיש בזאת התורה, כי היא לנו עזר ואורה.

אמנות נרדית - 053.4125398

הר"ר מאיר גדליה גבאי הי"ו
לע"נ הר"ר יוסף חיים בן מסעודה זצ"ל
זכות רביה"ק תעמוד לו ולורעו ויתמלאו כל משאלות לבו לטובה ברוחניות ובגשמיות ויזכה לראות נחת מכל יוצ"ח אמן.

הרה"ח יוסף חיים חדאד שליט"א מרבני הארגון
זכות רביה"ק תעמוד לו ולורעו ויתמלאו כל משאלות לבו לטובה ברוחניות ובגשמיות ויזכה לראות נחת מכל יוצ"ח אמן.

הרה"ח אליהו עזרן הי"ו
זכות רביה"ק תעמוד לו ולורעו ויתמלאו כל משאלות לבו לטובה ברוחניות ובגשמיות ויזכה לראות נחת מכל יוצ"ח אמן.

הרה"ח ישראל קרני הי"ו
זכות רביה"ק תעמוד לו ולורעו ויתמלאו כל משאלות לבו לטובה ברוחניות ובגשמיות ויזכה לראות נחת מכל יוצ"ח אמן.

הרה"ח אהרן לוי הי"ו
זכות רביה"ק תעמוד לו ולורעו ויתמלאו כל משאלות לבו לטובה ברוחניות ובגשמיות ויזכה לראות נחת מכל יוצ"ח אמן.

הרה"ח דניאל לוי הי"ו
זכות רביה"ק תעמוד לו ולורעו ויתמלאו כל משאלות לבו לטובה ברוחניות ובגשמיות ויזכה לראות נחת מכל יוצ"ח אמן.

הרה"ח אפרים אגמי הי"ו
זכות רביה"ק תעמוד לו ולורעו ויתמלאו כל משאלות לבו לטובה ברוחניות ובגשמיות ויזכה לראות נחת מכל יוצ"ח אמן.

קו 'אגדלך'

הודעות ועידכונים • שיעורים
חיוזקים קצרים • יעוץ טלפוני מגדולי הרבנים
שלוחת החבורות

02-313-75-56